

*Blahoslavený človek, ktorý
v Tebe nachádza silu, tí, čo majú
na mysli cesty do chrámu!*

Ž 84,6

V júni t. r. si pripomenieme 190. výročie posvätenia nášho chrámu Božieho v Poprade na námestí. Stavba bola dokončená už v r. 1834, ale ešte ho postupne zariaďovali a slávnosť posvätenia bola až o rok neskôr v r. 1835.

Minulý rok, pri pamiatke postavenia nášho chrámu, sme vydali, s Božou pomocou, reprezentatívnu publikáciu „A budete mi svedkami“ o histórii našich troch zborov – Poprad, Spišská Sobota a Stráž. Túto knihu si stále môžete zakúpiť vo farskom úrade. Mňa v nej zaujalo nadšenie našich predkov vo viere s ich ochotou podieľať sa na živote zboru. To sa prejavilo najmä pri výstavbe všetkých troch chrámov.

Tolerančný patent z r. 1781 uvoľnil tvrdé zovretie evanjelikov počas protireformácie a nastala možnosť stavať chrámy a organizovať duchovný

život zborov. S odvahou viery Sobotčania už pred tolerančným patentom žiadali, aby si mohli postaviť kostol, keďže drevený im zho-rel, a ten súhlas dostali. Počas dvoch rokov postavili murovaný kostol, ktorý bol posvätený 31.10.1777 a používa sa dodnes.

Veľmi podobne to bolo v Strážach, kde po troch rokoch od tolerančného patentu posvätili chrám, ktorý máme k dispozícii doposiaľ.

Kostol v Poprade začali stavať až v r. 1829 a stavali ho päť rokov, keď zúrila cholera, neúroda a zdražovanie.

Všetky tieto skutočnosti vypovedajú o tom,

že pre našich predkov bolo veľmi vzácne mať chrám, kde by mohli počúvať výklad Božieho slova a kde by mohli byť prisluhované sviatosti.

Pohľad na dejiny má motivovať aj nás, že aj pre nás je blahoslavené

pokračovanie na tretej strane

Krst dospelkej sestry Pauly s modlitbou, 27/03

Stretnutie MoS TAS, lektor Mikuláš Lipták 23/03

KaMoS 27/03

Biblická hodina v CSS Ul. Komenského 27/03

nachádzať cesty do chrámu. Naša myseľ, ako veriacich v Pána Ježiša, má byť sústredená na túžbu byť v chrámovom spoločenstve s ostatnými na službách Božích. Tu nachádzame silu, tu sme povzbudzovaní k pravej viere, tu nachádzame uistenie, že večne patríme nášmu Pánu Bohu.

V časoch prenasledovania boli naši predkovia vo viere ešte silne angažovaní žiť pre Pána Ježiša. Časy pokoja akoby prinášali ochladnutie. Je pre nás dôležité, aby sme si

uvedomili, že aj naša doba pokoja a náboženskej slobody je veľký Boží dar a nemôžeme ju brať ako samozrejmosť... a najmä nemáme byť ľahostajní.

Budme ochotní viac a naplno angažovať sa pre veci Božieho kráľovstva v každej oblasti: vzdelávacej, kazateľskej, hospodárskej alebo misijnej. Kiež by sme boli takí horliví, že by sme svojpomocne a z darov boli schopní postaviť aj nový kostol ako naši predchodcovia...

Michal Findra, zborový farár

Modlitba

Baránok Boží nevinný, môj Pán a Spasiteľ svätý! Tvoj pôst štyridsať dní a nocí bol znamenie Tvojej dokonalej oddanosti Otcovi a Jeho vôli. Pokušenie diablovo Ťa nemohlo odviesť od cieľa obetovať sa za hriechy ľudstva, vrátiť mu stratené spoločenstvo s Bohom a vykúpenie pre večné blahoslavenstvo.

Podstúpil si bolesť a pohanu, aby si tak odvrátil bolesť a pád človeka. Prosím, daj aj mne v pokore a viere Ťa nasledovať aj v kríži a utrpení, aby som potom – s Tebou a so všetkými vyvolenými omilostenými – mohol/mohla prijať slávu Božieho dieťaťa v Tvojom kráľovstve. Amen.

Udalosti v cirkevnom zbere

Zuzana Valeková

1. januára v stredu bol **Nový rok a Obreza-nie Krista Pána** s témou *V Ježišovom mene*. Brat zborový farár Michal Findra kázal na biblický text 1Tes 5,21, ktorý bol vybratý v Ochanove/Herrnhute za heslo roka 2025. Povedal, že v Božej múdrosti, ktorú nám Boh daroval, máme Ducha Svätého a tak sa môže aj pri nás naplňovať heslo roka „všetko skúmať a držať sa dobrého“. Vyzval nás skúmať a rozvažovať čo je pre nás dobré, aby sme rozpoznali klamstvo či podvod. Duch Svätý nám cez Božie slovo ukazuje čo je správne, užitočné a dobré a čoho sa máme držať. Aby sme – keď sme

poslušní a ochotní nasledovať dobrú Božiu vôľu – mali radosť a požehnaný život. Nie však iba pre seba, ale aj pre bratov a sestry v spoločenstve cirkvi i mimo nej.

5. januára bola **Nedeľa po Novom roku** a mala tému *Cez ťažkosti k radosti*. Kázeň brata farára M Findru mala základ v texte 1J 5,11-13. Na úvod povedal, že Ján v ňom obhajuje pravé kresťanstvo voči iným filozofickým smerom. Pri prelome rokov viac vnímame po-minutelnosť a nestálosť oproti Božej večnosti a nemennosti. Keďže pre hriech človek stratil večnosť, Pán Boh nám ju daroval vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Apoštol Ján to dosvedčuje

a dodáva, že to platí veriacim v Syna Božieho – nie neveriacim! Iba táto/takáto viera je spasiteľná pre večný život. A na záver vyzval: žiť morálne v zmysle desatora prikázaní, blížnym preukazovať skutky lásky a stále viac poznávať nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

6. januára bol pondelok, sviatok **Zjavenie Krista Pána mudrcom** a jeho téma bola *Sláva Pánova*. Pre kázeň si brat farár M. Findra zvolil text Mt 2, 1-12 a zdôraznil, že narodené dieťa Ježiš je Mesiáš pre naše spasenie a On je dar od Boha Otca pre nás hriešnych, keď sa zjavil do našej reality. Vyzval nás, aby sme sa – podobne ako mudrci – úctivo poklonili narodenému Mesiášovi a srdcom Ho hľadali a túžili poznávať cez Božie slovo. A naopak, aby sme neboli – ako zákonníci a Herodes – ľahostajní, či egoistickí a zlí. Varoval aj pred okultizmom, ktorý sa spolieha na obrady viac ako na Boha a Mesiáša. My sa máme s čistým srdcom klaňať iba pred Bohom a prinášať Mu to najlepšie čo máme a aj svoje srdce. Ak odhodlane nasledujeme Pána Ježiša Krista, dosiahneme časné pozhnanie a raz aj večný život.

12. januára bola **Prvá nedeľa po Zjavení/Nedeľa misie** a mala témy *Ježišov krst a Pán vysielal svojich*. Brat farár M. Findra kázal na biblický text Joz 3,5-11.17. Vysvetlil, že v tomto starozmluvnom obraze truhly zmluvy vidíme ako mocne konal Hospodin, keď Izraeliti prechádzali cez more do zaslúbenej krajiny. A to je poukaz na Pána Ježiša Krista, lebo On je pre nás žltovnica, teda ako vrchnák na truhle zmluvy. V Ňom je pre nás veľa požehnaní: On nás všetkých volá k životu pokánia, On je pre nás truhla zmluvy čo dáva vyslobodenie od našich úhlavných nepriateľov – satana, hriechu a smrti. Ako šla truhla zmluvy pred Izraelitmi, tak aj Pán Ježiš ide pred svojím Božím ľudom. Sme nadšení zo Svätého krstu, lebo ním sme zapečatení pre Pána Ježiša Krista v pevnej istote, že patríme nášmu Spasiteľovi. Krst nám v posvätnnej vode dáva všetko, lebo otvára cestu do večnej domoviny.

12. – 19. januára bol **Aliančný modlitebný týždeň** s názvom *Bojujte o vieru*, založený

na liste apoštola Júdu. Ten obsahuje veľmi dôležité posolstvo pre našu dobu, že kresťanská viera je zápasiaca. Fyzické vojny sú hrozné a ničivé, kresťanský boj je, naopak, motivovaný láskou – k Bohu a blížnym. Uskutočnilo sa päť stretnutí: štyri v modlitebni Bratskej jednoty baptistov (BJB) v mestskej časti Veľká a jedno v modlitebni BJB v Mengusovciach. Kázali zástupcovia protestantských cirkví – aj náš brat farár M. Findra.

18. – 25. januára bol **Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov (TMZJK)**. Stretnutia modlitebníkov boli v priestoroch rôznych popradských cirkví – jedno z nich aj v našej zborovej miestnosti – a záverečná pobožnosť sa konala v rímsko-katolíckom kostole na Sídlsku Juh. Texty na jednotlivé dni sme mali k dispozícii v brožúrke, ktorú sme si vyhotovili podľa oficiálneho materiálu. Téma TMZJK 2025 bola *Veríš tomu?* (J 11,26) a texty pripravila ekumenická komunita z kláštora Bose v Taliansku. Tie nás viedli uvažovať o Nicejskom vierovyznaní, keďže t. r. je 1700. výročie koncilu, na ktorom cirkev prvýkrát definovala spoločné základy viery.

19. januára bola **Druhá nedeľa po Zjavení** a jej téma bola *Ježišova prítomnosť posväcuje domácnosť*. Brat farár M. Findra si pre kázeň vybral text Rim 12,9-21. Povedal, že sú v ňom usmernenia apoštola Pavla pre šťastný život veriacich. Dá sa to iba vtedy, ak je v našom živote Ježiš prítomný, lebo On nám chce darovať dar Ducha Svätého pre naše životy v rodinách, ale aj všade inde, kde sa nachádzame. Bezbožnosť je trápenie, ale Božie veci nás potešia. Ak je Duchom Svätým obnovená naša myseľ, tak je medzi nami Kristova láska, služba Jemu samému a On nám dá všetko prežiť. Len tak môžeme byť trpezliví, modliť sa, dávať dary, dobrorečiť blížnym, mať spoluúčasť s trpiacimi, uctíť si každého, neodplácať sa zlom, prinášať pokoj – ako to vymenúva apoštol Pavol. Všetko to môžeme s Ježišom Kristom a keď sa cítime slabí, prosíme o Ducha Svätého. Po službách Božích bolo zborové dopoludnie v zborovej miestnosti.

26. januára bola **Tretia nedeľa po Zjavení** s témou *Dobrym premáhaj zlé*. Kázeň brata

farára M. Findru mala základ v texte J 4,5-14, v ktorom Samaritánka stretá Pána Ježiša pri sycharskej studni. Sväté Kristovo pôsobenie premohlo v nej zlo hriechu a ona našla Mesiáša. V tom vidíme, ako náš Spasiteľ veľmi miluje ľudí a rozpráva sa s nami o tom, čo prežívame. Ďalej nás oslovuje v trápení cez Písmo sväté a ukáže aj východisko – pre hriešnika je to nádej a omilostenie z hriechov v Jeho obeti na Golgote. Poznávajme stále viac Kristovu lásku k nám i Jeho prehováranie do našich srdc, aby sme tak aj my mali tú živú vodu, ktorá prúdi na svedectvo, že večne patríme Mesiášovi Pánovi Ježišovi Kristovi.

2. februára bola Štvrtá nedeľa po Zjavení a Predstavenie Pána Ježiša a jej témy boli *Moc Pánova pri nás* a *Zasvätenie Pánovi*. Brat farár M. Findra kázal na biblický text J 8,12. Povedal, že je 40 dní od sviatku narodenia Pána Ježiša Krista a cirkev si pripomína, že – podľa židovského predpisu – bol prvorodený syn Ježiš predstavený Bohu v jeruzalemskom chráme. Apoštol Ján poukázal na to, že Pán Ježiš je svetlo pre ľudí. Cez vianočné sviatky sme si to tiež viac ráz pripomínali. Tešíme sa, že môžeme veriť v Pána Ježiša Krista a sme nadšení z Krista-Svetla tak, že ho chceme verne nasledovať a inšpirovať sa Jeho konaním vo svojom živote. On je svetlo a život tu v časnosti, ale najmä vo večnosti.

9. februára bola **Piata nedeľa po Zjavení** s témou *Ježišovo premenenie*. V kázni na biblický text 2M 3,1-16 brat farár M. Findra povedal, že téma nedele nám hovorí o premenení Pána Ježiša, čo je poukaz na Pána Boha, ktorý sa cez Mojžiša chce ukázať ľuďom vo svojej Božej sláve. Treba si nám uvedomiť Božiu suverenitu, že On sa ukazuje ako chce a komu chce. Bláznivé sú reči niektorých ľudí, keď hovoria: „No, ukáž mi Pána Boha a ja v Neho uverím.“ Je to nemožné, ale máme nádej, hraničiacu s istotou, že keď človek úprimne túži, tak si ho Pán Ježiš nájde a ukáže sa mu, keď to uzná za vhodné. Dnes sme počuli príbeh o Mojžišovi, ktorému sa ukázal Hospodin. Z príbehu sa chceme učiť, ale aj povzbudiť k ochote byť

v Božej prítomnosti, a tiež aj ako môžeme obstať v prítomnosti Svätého Boha.

16. februára bola **Nedeľa Deviatnik** a jej téma bola *Nezaslúžená milosť*. Brat farár M. Findra kázal na biblický text Kaz 7,15-18. Povedal, že rozmyšľanie nad kazateľovými slovami je veľmi užitočné a dnes ešte aj prepojené so základným ľudským spoločenstvom ktorým je manželstvo. Radi sme prijali, že to základné je: mať bázeň, úctu a rešpekt pred Pánom Ježišom. A z bázne pred Hospodinom potom vychádza aj správne pochopenie čo je spravodlivé a čo bezbožné v našich životoch. Biblia učí, že niet spravodlivého ani jedného. Potrebujeme vieru v Pána Ježiša Krista, aby sme žili spravodlivo a cez pravé pokánie dostali odpustenie hriechov. Takto môžeme žiť požehnaný život v spoločnosti i v manželstve. Veríme, že tak budeme raz žiť v dokonalej nebeskej večnosti.

Kedže bol aj záver tohtoročného *Národného týždňa manželstva*, počas druhej piesne si prítomné manželské páry prišli k oltáru po požehnanie, pri ktorom dostali aj záložky s biblickým citátom a po službách Božích bolo milé spoločenstvo v zborovej miestnosti.

23. februára bola **Nedeľa po Deviatniku** s témou *Dar Božieho slova*. Na týchto službách Božích so sviatosťou Večere Pánovej, kázal brat farár M. Findra na text Jer 1,4-10. Povedal, že je to Božie slovo o Božom povolaní do služby a ani dnes a pre nás nie je ľahká vec vstúpiť do služby v cirkvi. Po ľudsky je to priam neuskutočniteľné, lebo žijeme vo svete hriechu, ktorý chce zničiť Božie kráľovstvo – cirkev na zemi. Vďaka Pánovi Ježišovi, že On je Víťaz a kým bude trvať svet, bude tu aj cirkev. A tak teda aj my dnes prijímame Božie povolanie k neľahkej službe. Posilňujme sa Božím slovom, v jeho svetle riešme životné situácie a zažívajme tak jeho dotyk. Pán Ježiš nám žehná, lebo sme Jeho spoločenstvo veriacich. Stojme na Božích hodnotách aj keby to znamenalo, podobne ako Jeremiáš, dvojnásobne poukazovať na zákon a len potom hlásať – slovom i životom – radostnú zvesť evanjelia.

Po službách Božích sa uskutočnil výročný

konvent – matkocirkevný a následne aj celozborový (matkocirkev Poprad s filiálkou Spišská Sobota a CZ Stráž pod Tatrami). Súčasť konventu boli aj voľby troch bratov do presbyterstva: brat Rastislav Dindoš bol zvolený na ďalšie volebné obdobie, bratia Vladimír Hanzely a Lukáš Mlynárik sú novozvolení presbyteri. Brat farár Findra sa poďakoval za službu končiacim presbyterom Anne Tormovej a Milanovi Bohatovi, zablahožehal novozvoleným a pre všetkých prosil o Božie požehnanie.

2. marca bola Predpôstna nedeľa a mala tému *Dar Božej lásky*. Brat farár M. Findra si pre kázeň vybral biblický text L 10,38-42, opisujúci návštevu Pána Ježiša v dome Marty, Márie a Lazára v Betánii. Pre túto domácnosť to bolo veľké požehnanie a prejav Ježišovej lásky. Aj k nám On prichádza a chce konať svoje dielo lásky v našich životoch. Prijmeme takého to vzácneho hosťa do našich domácností a zažime znovuzrodenie. Podobne ako Mária sadajme si k Pánovým nohám a dajme priestor aj ďalším našim blíznym. A naopak, stráňme sa prílišnej ustarostenosti a materializmu. Dajme na prvé miesto Pána Ježiša Krista, aby nám usporiadal hodnoty nášho života. On nám ukáže na prenesmierny dar Božej lásky, ktorým je večnosť. Nech nám je najvzácnejšie to, že môžeme patriť nášmu Spasiteľovi a tak mať večný život.

5. marca sme mali **večerné služby Božie na Začiatok pôstu**. Brat farár M. Findra kázal na biblický text 2M 34,27-35, opisujúci Mojžišov 40-dňový pôst pred stretnutím s Bohom. A potom Mojžiš odovzdával ľudu dobrodenie z týchto stretnutí aj desať Božích prikázaní. Pán Boh cez Ježiša Krista požehnanie pôsobí aj na nás počas pôstu, ktorý sa dnes začína. Pre nás to môžu byť štyri spôsoby prijímania i odovzdávania dobrodení: viac počúvať Božie slovo, ním sa premieňať do Kristovej podoby, viac slúžiť blíznym a opätovne prichádzať do Božej prítomnosti.

Počas pôstneho obdobia sme v kostole mali pôstne večerné služby Božie vždy vo štvrtok večer a 27. marca boli ozvláštnené prislúžením sviatosti Krst svätý dospelej sestre Paule.

9. marca bola **Prvá pôstna nedeľa Invocavit/Bude ma vyzývať** s témou *Boj s pokušeniami*. Pre kázeň bratovi farárovi M. Findrovi poslúžil text Žid 4,14-16. Písmo sväté nás učí, že pokušenia musia prísť – podľahneme im, hrešíme a nevieme si s tým rady. Ale máme Veľkého, ktorý bol tiež pokúšaný a vie aj chce nám pomôcť. Ježiš Kristus je náš Vysloboditeľ, ktorý pokušeniam odolal keď bol pokúšaný. To má dosah na nás, veriacich v Neho. Ježiš bol pokúšaný a preto: spolicíť s našimi slabosťami, pomáha nám nad hriechom víťaziť a tak mu môžeme dôverovať ako apoštol Pavol. Pre jeho obeť na kríži môžeme prijať Božiu milosť ak pokorne vyznáme svoje hriechy. On teraz žije s Bohom Otcom aby sme mali odpustenie a nový život vo večnosti.

16. marca bola **Druhá pôstna nedeľa Reminiscere/Rozpomeň sa** a jej téma bola *Zápas o posvätenie*. Biblický text J 3,14-21 bol základ kázne brata farára M. Findru. Zdôraznil, že je dôležité uvedomovať si, že sme v zápase o svätosť, teda o oddelený život pre Pána Ježiša Krista. Starozmluvný príbeh o medenom hadovi na púšti poukazuje, že rovnako bol vyvýšený aj pán Ježiš Kristus. Od hriechu, diabla a smrti nám On dáva spásu pre večný život. Žiaľ, mnohí ľudia si volia život v nevere, ktorý so sebou prináša odsúdenie a smrť. Jediná správna reakcia pri pohľade na Ježiša Krista vyvýšeného na kríži je viera, ktorá nás vedie aj v zápase o posvätenie. Svojou vierou vyvyšujeme Pána Ježiša Krista v našich životoch vo svetle nielen časného, ale aj večného požehnanie.

23. marca bola **Tretia pôstna nedeľa Oculi/Oči** s témou *Premoženie zlých mocností*. Kázeň brata farára M. Findru mala základ v texte Jer 20,7-13. Povedal, že dnešná nedeľa je zameraná na naše rodiny. V Biblii sme počuli o neľahkej službe proroka Jeremiáša a naše rodiny tiež musia vzdorovať mnohému zlému. V rozprávkach zlo premôžu udatní hrdinovia a pre nás kresťanov, malých i veľkých, je ním Boží Syn Ježiš Kristus. Božia moc je nad všetkým zlom. S ním premôžeme zlé mocnosti. Tešíme sa, že Pán Ježiš nás zväbil a aj naše rodiny môžu byť

posväcované vierou v Neho. On je mocný hrdina a my ho za to oslavujeme slovami, piesňami i hudbou.

Po službách Božích sme si v zborovej miestnosti pripomenuli, na tento rok pripadajúce, 340. výročie narodenia a 275. výročie úmrtia hudobného génia Johanna Sebastiana Bacha, ktorý mnohými svojimi dielami oslavoval nášho Spasiteľa. Aj my Ho oslavujeme a to aj spevom novej piesne, ktorú sme sa naučili spoločne na službách Božích: *Denne za Pánom ísť, denne v pokore žiť, denne pohanu pre Neho niesť. Iste dokážeme v moci Jeho lásky, v moci Ducha čo premáha svet. Poslúchať ho, dať sa Ježišom viesť, v tom je tajomstvo spásy, to je najlepšia z ciest!*

24. – 27. marca bol zborový pôstny modlitebný týždeň, stretnutia boli v zborovej miestnosti, brat farár M. Findra mal výklad Božieho

slova a potom nasledovali modlitby.

30. marca bola Štvrtá pôstna nedeľa Laetare/Spievajte a jej téma bola *Chlieb života*. Brat farár M. Findra kázal na text J 6,32-36 a nasmeroval nás k tomu, že radostný spev a Chlieb života spolu súvisia – ak máme Chlieb života Pána Ježiša Krista, môžeme sa radovať a to aj spevom. Nie je dobré prstom ukazovať na iných či súdiť ich, lebo nám to neprislúcha. Božie Slovo nás nabáda skúmať samých seba ako je na tom naša viera či nevier a v Krista. Rozmyšľajme ako prijímame Chlieb z neba, keď prijímame dary Večere Pánovej – či s vierou, či bez nej? Ďakujeme s radostným srdcom, že sme mohli nájsť Krista a uveriť v Neho, lebo v ňom máme večnosť a Božiu spravodlivosť – z toho sa tešme, oslavujeme a ospevujeme nášho láskavého Boha.

Zbor – bratia a sestry – rodina

Alena Findrová

Rok 2025 je v našej evanjelickej cirkvi vyhlásený ako *Rok rodiny*, keďže si pripomínáme 500. výročie uzavretia manželstva Dr. Martina Luthera s Katarínou von Bora.

V našom zbore by sme sa chceli spolu stretávať aj ako duchovná rodina nielen na spoločných službách Božích, biblických hodinách, besiedkach, stretnutiach dorastencov, ale aj neformálne každý druhý nepárny mesiac. Takéto stretnutia sme nazvali *zborové dopoludnia*. Pozvanie platí pre všetkých – od najstarších po najmladších.

V tieto tretie nedele, raz za dva mesiace, nemáme detskú besiedku, takže sme spolu ako rodina na službách Božích a po ich skončení spolu prejdeme do zborovej miestnosti. Navzájom sa chceme takto spoznávať, dať si tam čaj či kavičku s malým občerstvením.

Okrem toho je aj spoločný program. Niekoľkokrát sme mali zábavno-poučný kvíz a potom sa spolu ešte rozprávame, každý koľko chce.

Stretnutie trvá približne hodinku.

Pre lepšiu predstavu ponúkame kvíz, ktorý bol na niektorom z predošlých zborových dopoludní. Je to kvíz o Martinovi a Kataríne (Správne odpovede sú na konci kvízu. Niekedy môžu byť správne viaceré odpovede).

1. Domovom Martina Luthera a Kataríny von Bora bol tzv. Čierny kláštor vo Wittembergu. Podľa čoho dostal meno?

a) Pre farbu múrov; b) Pre čierne mníšske habity; c) Preto, že tam predtým praktizovali čiernu mágiu; d) Pre čierne habity, ktoré nosili profesori na fakulte

2. Z časti toho kláštora sa stala:

a) Škola, lebo si tam Luther otvoril svoju školu, kde učil nových kňazov, ktorí neskôr dostali meno lutheráni; b) Špitál, lebo Katarína mala vedomosti o bylinkách a obkladoch; c) Penzión, pre študentov; d) Pivovar, kde varili pivo a predávali ho, a tak veľmi zbohatli

3. Koľko členov mala ich domácnosť, vrátane manželov Lutherovcov, ich detí a tam ubytovaných študentov?

a) 62; b) 48; c) 25; d) 34

4. Martin Luther na adresu manželstva povedal:

a) Kňazi by sa mali vyhnúť manželstvu; b) Je vážnejšie ako celibát; c) Manželstvo môže byť aj v neporiadku; d) Zväzok medzi mužom a ženou je podľa Božieho poriadku

5. Po novom roku dieťa Martina a Kataríny veľmi plakalo a vtedy povedal:

a) Katka choď ho utíšiť; b) Keby som sa rád-šej neoženil; c) To sú nutnosti manželstva, ktorým sa každý vyhýba; d) Skúsím mu zaspievať pieseň, azda sa upokojí

6. V manželstve Lutherovcov boli rozdelené úlohy takto:

a) Martin – škola, Katka – kompletne vedenie bývalého kláštora; b) Martin – financie, Katka – domácnosť; c) Martin – cestoval, Katka – bola

doma; d) Martin – gazdoval, Katka – predávala

7. Luther sa oženil lebo:

a) Nik nechcel Katarínu; b) Chcel byť príkladom pre iných mníchov; c) Musel sa oženiť; d) Donútili ho z fakulty, aby mohol bývať v tom kláštore

8. Na svadobnom prsteni Lutherovcov bol drahokam:

a) smaragd; b) topás; c) diamant; d) rubín

9. Na obrúčkach manželov Lutherovcov boli vytvarované výjavy:

a) Z rajskej záhrady; b) Z ukrižovania Pána Ježiša; c) Z narodenia Pána Ježiša; d) Zo svadby v Káne Galilejskej

Správne odpovede: 1b; 2b,c; 3c; 4b,d; 5c; 6a; 7a,b; 8d; 9b

Prázdna stolička – výstava

 Michal Findra

V utorok 4. marca, niekoľko konfirmandov a ich rodičov, sme si boli pozrieť výstavu „Prázdna stolička“ v kežmarskom lýceu.

Výstavu pripravili a inštalovali študenti Evanjelického kolegiálneho gymnázia (EKG) v Prešove, ktorí sa téme holokaustu, s dosahom na ich školu v čase fašistického slovenského štátu, venujú od obdobia pandémie.

Výstava poukazuje na pátranie po osude 102 študentov židovského pôvodu, ktorých vylúčili v školskom roku 1940/1941 na základe nariadenia tzv. židovského kódexu. Týchto mladých ľudí pozbavili práva študovať na stredných školách a následne boli v transportoch posielaní do koncentračných táborov na takmer istú smrť. V gymnázii po nich zostali prázdne stoličky.

Pátranie študentov sa začalo cez spomienky ich bývalého spolužiaka Róberta Cvi Bornsteina v knihe „Záblesky v temnote“, s ktorým sa spojili cez videohovor do Izraela. Pritom sa dozvedeli aj smutnú informáciu, že

v prvom transporte židovských žien a dievčat 25.3.1942 z Popradu bolo aj šesť dievčat z ich školy a že prežila len jedna.

Výstava je koncipovaná na viacerých paneloch, ktoré približujú to nedobré obdobie aj osobné osudy žiakov EKG Prešov. Dopĺňajú ju artefakty z tých čias, ktoré nesmeli vlastníť obyvatelia židovského pôvodu, napr. bicykel, rádio, lyže.

Konfirmandi napísali ich dojmy z výstavy a vyjadrili to takto:

B.F.: Zaujali ma životy Židov počas aj po holokauste. Aké hrozné to bolo aj v koncentračných táboroch.

V.O.: Mohli si zobrať len 50 kg do jedného kufra, čo sa tam určite nemohlo zmestiť. Ako boli mučení od tajných.

M.M.: Zaujali ma tie obleky a kufor. A život Židov.

A.R.: Žiaci to výborne pripravili, naozaj sa snažili.

E.F.: Páčili sa mi príbehy o Židoch, ktorí prežili.

Ľ.F.: Zaujali ma najviac osudy Židov, ktorí

boli vylúčení zo školy; napr. o jednom výbornom matematikárovi menom Laci bola aj báseň so smutným koncom, že kamarát ho

naposledy videl vo vagóne, keď ho transportovali do koncentráku a on mu nijako nemohol pomôcť.

Misia na Níle – Nádej pre ľudí na Níle

Božena Balogová

V sobotu 22. marca sa v Martine konala výročná konferencia Misie na Níle (MN). Bola to jubilejná konferencia, keďže sme si pripomenuli 125 rokov fungovania tejto evanjelickej misie (1900 – 2025) a súčasne aj 25 rokov od založenia pobočky tejto misie v Slovenskej republike. Z nášho zboru sa zúčastnilo deväť sestier.

Konferencia mala tému *Príbehy nádeje*. Privítala nás sestra farárka Marcela Sabová, riaditeľka slovenskej pobočky MN. Po hudobnej skladbe v podaní dvoch študentiek švajčiarskej misijnej diakonickej školy sa slova ujal moderátor brat Jakub Šofranko.

Na úvod bolo duchovné slovo trnavského brata farára Radomíra Vařáka, predsedu správnej rady slovenskej pobočky MN. Modlitbou vložil celú konferenciu do Božích rúk a ponúkol zamyslenie k biblickému textu L 8,40-48. Poukazoval na dve svedectvá (Jairova dcéra a chorá žena). Obom sa dostalo pomoci a uzdravenia. Ježiš využíval moc, ktorú mal od Otca. On vlieva nádej do srdca v každej chvíli, dáva nádej do budúcnosti a dáva nádej do večnosti. Túto nádej môžeme uchopiť tak, že vystúpime z radu ako Jairo alebo chorá žena a odovzdáme svoje životy do Božích rúk. Boh nám nesľubuje blahobyť, ale že vždy bude naším pomocníkom a nikdy nás neopustí. Po prednáške zazneli modlitby dobrovoľníkov.

Potom sme si pozreli videoprezentáciu z Etiópie, kde pôsobia misionári. Potom sestra Edith Lippuner hovorila, ako vznikla pobočka MN na Slovensku. Švajčiarski misionári robili u nás prednášky, lebo si uvedomili, že Slováci nemajú ani potuchu, ako biedne žijú ľudia v iných krajinách. Rozprávali o Afrike. Túžili po tom, aby sa aj Slováci modlili za nich. Pred

25 rokmi nebolo jednoduché založiť pobočku, ale spojením viacerých vplyvných osôb a s Božou pomocou sa to podarilo. Hneď na začiatku sa do misie zapojili aj naše sestry a stále ešte posielajú balíky na pomoc africkým deťom. Sestry farárky Eva Kolesárová a Daniela Mikušová, bývalé riaditeľky MN v SR, ukončili túto tému modlitbami.

Brat Emanuel Lippuner nám odovzdal pozdravy zo Švajčiarska. Vyzdvihol, že už 125 rokov Boh žehná MN a vyslovil nádej, že tak bude i naďalej. Porozprával o založení Panzi-Centra na východe Konga, ktoré prináša nádej občanom v čase vojen, ktoré tam sú už od r. 1996. Mladí ľudia sa tu učia remeslám (stolár, krajčír,...), aby si tak zabezpečili živobytie. Uviedol príklady ako to funguje. V súčasnosti zavádzajú nový projekt výučby (mechanik, technik, záhradník). Toto centrum si vybudovali domorodci, ktorí majú hlboké základy viery v Boha a každý deň ho oslavujú. V centre je postarané aj o znásilnené ženy, ktoré potrebujú Božiu pomoc pri uzdravení tela i ducha. Vybudovanie Panzi-Centra bolo veľmi potrebné. Jeho správcou je brat farár Kishibishu. Na záver sa modlili dobrovoľníci a nasledovala prestávka na obed.

Potom tri študentky misijnej diakonickej školy zo Švajčiarska povedali svoje svedectvá, potom študenti zahrali scénu o nádeji a v slovenčine zaspievali pieseň.

Nasledovalo video, v ktorom sa prihovarila sestra Ursula Fischer so svojimi príbehmi a zážitkami z Etiópie. Hovorila aj o založení kliniky Walga, ktorú začali stavať v r. 1985 a v r. 1986 bola už otvorená. Každý je tam prijatý s láskou a každému je rovnako poskytnutá potrebná starostlivosť.

Vo videu o Sudáne, nám brat Rani porozprával o nádeji, ktorej sa ľudia nevzdávajú i keď

tam vojna trvá už dlho. Videli sme obrázky vojnou zničených dôležitých objektov. Napriek tomu tamojší obyvatelia cítia Božiu pomoc. Nakoniec brat Rani zaspieval pieseň o nádeji a pomodlil sa. My sme boli tiež požiadaní i poverení modliť sa za sudánskych utečencov.

Na záver sestra farárka Marcela Sabová prečítala správu o činnosti slovenskej pobočky MN za rok 2024 a aj svedectvo českej spisovateľky a sociologičky Hany Haškovej. Potom švajčiarski študenti zaspievali ďalšiu pieseň a konferenciu ukončili modlitbami.

Stretnutie MoS TAS

Božena Balogová

V nedeľné odopoludnie 23. marca sa v Kežmarku stretli modlitebné spoločenstvá zborov TAS – stretli sme sa sestry a bratia z Popradu, Gerlachova, Šváboviec a Kežmarku. Stretnutie bolo zamerané na tému *Poznávanie Božej vôle, počutie Božích odpovedí a zažitie Božieho vedenia*. Prednášal brat Mikuláš Lipták.

Na začiatok sme zaspievali pieseň *Bože, Tvoje prikázania* (ES 534) a nasledovala modlitebná chvíľka. Po modlitbách brat Lipták postupne rozoberal tému.

Prečo chceme poznať Božiu vôľu? Odpovede máme v Biblii na viacerých miestach (Ef 5, 17; L 12, 47; J 15, 5 a ďalšie) teda preto, aby sme prinášali dobré ovocie. Treba nám preveriť si a kontrolovať úzky vzťah s Bohom. Pán vie, čo je pre nás dobré. Keď niečo od nás očakáva, pomôže nám to aj splniť ak mu dôverujeme. A to aj napriek tomu, že sme hriešni. Funguje to s pokáním a v pokore. Uviedol aj biblické príklady: Adam a Eva (1M 2, 16-17) mali s Bohom bezprostredný vzťah, kým sa nedali zviať na hriech; Abrahám bol spojený s Bohom a počul Jeho odpovede cez videnie a slovo (1M 15, 1-6); Gideon cez znamenia a slovo (Sud 6, 36-40);

Dávid cez poznanie, vedenie a vyučovanie (1Sam 16, 13 a 5-12); učeníci osobne cez Pána Ježiša a Ducha Svätého; apoštol Pavol cez Pána Ježiša a vedenie Ducha Svätého (Sk 9, 3-5). Pokora dáva Božiemu duchu dostatok priestoru v našich srdciach, aby nás menil podľa svojej vôle. Nasledovala modlitba a prestávka s občerstvením.

Po nej sme začali piesňou *Pán Boh je prítomný* (ES 237). Brat Lipták pokračoval o prekážkach, ktoré nám bránia porozumieť Božej vôli. Napr. u Abraháma obáva a nedôvera; u Gedeona málovravnosť; u Dávida žiadostivosť a hriech; u apoštola Petra ľudský pohľad.

Medzi zdroje poznania Božej vôle patria: Božie slovo, Boží Duch, Božia myseľ, Boží ľudia a Božia zvrchovanosť. Brat Lipták uviedol aj príklady misionárov Georga Müllera, Hudsona Taylora a grófa Ludwiga Zinzendorfa. Každý z nich mal dôverný vzťah s Bohom a keď prosili, až zázračne to od Pána Ježiša Krista dostali. K tomu pridal príklad aj svojho života – povedal tri svedectvá ako mu Pán Boh pomohol, keď prosil v starostiach, nešťastí či pri voľbe manželky.

Stretnutie sme ukončili piesňou *Otvorte mi krásnu bránu* (ES 111), ktorá je zhudobnená a vyspíevaná modlitba.

Rozhovor s farárom Štefanom Kissom

Pripravila a pýtala sa Alena Findrová

Na biblických hodinách nášho zboru aktuálne preberáme Augsburské vyznanie (AV). Brat

farár pripravuje rozbor jednotlivých článkov AV a vždy na konci hodiny nám prečíta alebo prerozpráva myšlienku z knihy *Ako Frederik objavil tajomstvo*. Je to kniha, kde na každý

článok AV je vysvetlenie, avšak cieľová skupina čitateľov sú dorastáci, resp. mládežníci.

Je to veľmi zaujímavé aj pre ostatnú generáciu, pretože sú to príbehy zo života bežnej rodiny dneška. Jedna z postáv je starý otec, ktorý na svojich životných skúsenostiach vysvetľuje AV. Autor tejto knihy je evanjelický farár Štefan Kiss, ktorému sme položili pár otázok.

Čo ťa viedlo, alebo motivovalo ku spracovaniu témy AV? Na začiatok treba povedať, že táto kniha nevznikla prvoplánovo ako kniha. Jednotlivé jej kapitoly som začal písať ešte v r. 2017 pre časopis *Dúha*. V tých rokoch som prispieval do každého čísla a pri takýchto dlhodobějších záväzkoch sa mi lepšie pracuje, keď mám vopred stanovené témy. Rád si témy spájam do tematických celkov a tak som sa aj v tom časopise jeden rok venoval len podobenstvám, iný rok biblickým miestam, v r. 2017 som krok za krokom prešiel život a dielo Dr. Martina Luthera a potom som si „vzal na mušku“ AV.

Ako človek z praxe viem, že AV málokto pozná a málokto ho čítal. Pritom ho máme v názve našej cirkvi a učíme o ňom konfirmantov. Preto som si povedal, že časopis *Dúha* je možno to pravé miesto, kde možno AV trochu priblížiť a spopularizovať – samozrejme, veľmi jednoduchou formou. Tak začali vznikať prvé príbehy. Myšlienka vydať tieto moje články knižne, skrsla už pri téme Dr. Martin Luther. Bol rok 500. výročia reformácie a ja som oslovil vydavateľstvo Tranoscus s ponukou, že by tieto už hotové texty o Martinovi Lutherovi – ktoré boli navyše doplnené obrázkami, pracovnými úlohami a zaujímavosťami o miestach, s ktorými sa spájal – mohli vydať v podobe pracovného zošita pre deti. Tranoscus na to nijako nereagoval a tak seriál o Martinovi Lutherovi zapadol prachom.

V r. 2020 som už mal napísanú väčšinu príbehov o AV. Nové vedenie Tranoscia zrušilo tlačené vydávanie časopisu *Dúha* a moja spolupráca s *Dúhou* tak skončila. Na druhej strane

však prejavilo záujem vydať knižne moje príbehy o AV. Tie ešte vtedy neboli všetky a nemali ani ilustrácie. Bola to moja vzácna kolegyňa Danielka Veselá, ktorá sa zaslúžila o to, že moja zbierka príbehov napokon dostala konečnú podobu knižky o Frederikovi. Skontaktovala ma s pani Annou Gayovou, ktorá namaľovala obrázky a dokonca mi pomohla aj s ich finančným pokrytím. Tak

vznikla knižka *Ako Frederik odhalil tajomstvo*, ktorej názov vymyslela moja manželka.

Prečo si túto knihu zameral na mladú generáciu? V podstate preto, lebo časopis *Dúha* bol detský časopis. V čase, keď som nemal vlastný cirkevný zbor, sme s manželkou v našom rodnom zbore viedli detskú besiedku a mládež, navyše sme mali vlastné deti, takže mi bolo veľmi blízke rozprávať rôzne, nielen biblické, príbehy veľmi jednoduchou formou.

V r. 2005 som, ako vtedajší koordinátor práce s deťmi, absolvoval mesačnú stáž v Nemecku, kde som práve videl a zažil, ako sa naši nemeckí kolegovia snažia aj o ťažkých témach hovoriť veľmi jednoducho, zrozumiteľne a názorne. To ma veľmi inšpirovalo a celý život to tak robím. Snažím sa ľuďom približovať aj zložité biblické pravdy jednoduchým spôsobom. Teraz nemám na mysli len detskú besiedku, ale aj kázne a biblické hodiny. To je zrejme aj na mojej druhej knižke, ktorá mi vyšla v minulom roku a ktorá, pre zmenu, je zbierka kázni. Domnievam sa však, že aj tie sa čítajú celkom dobre, pretože sú písané s dôrazom na zrozumiteľnosť.

Odkiaľ si čerpal rodinné príbehy? Z vlastnej rodiny? Ani nie. Skôr pracovala fantázia.

Farár Štefan Kiss s manželkou

V knižke nie sú žiadne zložité zápletky, príbehy Frederika sú vlastne veľmi jednoduché a to preto, lebo podľa mňa aj biblické posolstvo je vlastne veľmi jednoduché. Mám pocit, že dnes robíme z viery veľkú vedu. Už deti sa dnes na náboženstve učia veci, ktoré som ja prvýkrát počul až na teologickej fakulte a na biblických hodinách či rôznych webinároch znejú exegetické informácie, ktoré sú hodné akademického teologického štúdia. Pritom vyznanie viery prvých kresťanov znelo: Verím, že Ježiš je Kristus. Tak aj Frederikove príbehy majú ukázať, že Božie posolstvo zasahuje do našich najbežnejších životných situácií a že vidieť a cítiť Božiu milosť a Božiu blízkosť môže každý z nás.

Plánuješ v budúcnosti vydať niečo podobné pre mladú generáciu? Neustále niečo tvorím. V minulom roku mi vyšla zbierka kázni, nedávno sme so šéfredaktorom Transcisia hovorili o brožúrke pre manželov. Nie som teda profilovaný len na deti a mládež. Myslím si, že forma, ktorá sa primárne používa pri deťoch, je vhodná pre všetky generácie a či už to budú kázne alebo rady pre manželov, budem ich vždy písať čo

najjednoduchšie, najpraktickejšie a najlepšie opäť cez mnohé príbehy, ukazujúce realitu, ktorú všetci dobre poznáme.

Ako sa Ti darí na novom pôsobisku? (www.ecav.sk: Mgr. Štefan Kiss menovaný od 01. 01. 2025 za námestného farára do CZ Nové Zámky) *Dočítali sme sa o tom v Evanjelickom posle. Srdečne ti blahoželáme a prajeme tebe aj tvojej manželke a deťom hojnosť Božieho požehnanie.* Srdečne ďakujem. Pôsobím v zbore, kde celé roky bývam, kde som roky zastupoval sestru farárku Janku Uhlíkovú, kde moja manželka dlhé roky učí náboženstvo a vedie detskú besiedku i mládež. Ľudí tu veľmi dobre poznáme a oni poznajú nás. Poznám tento zbor a preto vhuľnúť do jeho života nebolo pre mňa ťažké. Oveľa ťažšie bude trochu pootočiť kormidlom a dať mu iné, nové smerovanie, no chcem sa o to pokúsiť a verím, že mi Pán Boh pomôže. S manželkou sme sa za to veľa modlili a Pán Boh nám mnohokrát ukázal, že bude s nami. Preto sme prijali službu v zbore s pokorou, so spoliehaním sa na Pána Boha ale aj s veľkou radosťou.

Žilinská synoda 1610 – 415. výročie

Zdroj: Nora Baráthová, Tranovský kalendár 2025, skrátené

Stredovek – doba temna, rinčania zbraní, vrážd, biedy a tmy v ľudských dušiach. Zdalo sa, že východiska niet. Cirkev, ktorá bola od svojho vzniku stáročia prenasledovaná, tá odrazu začala vládnuť a zabudla na príkoria, ktoré museli prví kresťania pretrpieť. Ak sa v stredovekej cirkvi niekto postavil proti jej stále narastajúcemu bohatstvu a skostnatej ideológii, používala aj pohanské praktiky, dokonca aj upaľovanie nepohodlných ľudí.

A tu zrazu 31. októbra 1517 Dr. Martin Luther zapálil v nemeckom meste Wittenberg svetielko nádeje, ktoré sa rýchlo rozrástlo na pochodeň a onedlho sa všade šírilo ako

požiar. Na dvere zámockého kostola vo Wittenbergu pribil svojich 95 výpovedí a týmto jeho vystúpením stredovek definitívne odchádzal a nastupovalo obdobie skutočného novoveku. Prívržencov reformácie po celej Európe neustále pribúdalo.

Oravský župan, uhorský palatín a veľký evanjelik gróf Juraj Thurzo uvažoval takto: „Potrebujeme jednotu v hlásaní viery. Vyznanie viery/Confessio sa objavilo na východe, strede i na Spiši na Slovensku. Celej krajine ukázali, že sme prijali učenie Dr. Martina Luthera. Cisár prijal tieto vierovyznania, v ktorých sa jasne zdôrazňuje, čo máme spoločné s rímskou cirkvou a v čom sa rozchádzame. Podané je to v duchu tichosti a znášateľnosti. Tento pokoj však bude

trvať len kým budeme mať spoločných nepriateľov: rôznych sektárov a pohanov Turkov”.

Thurzo bol cisárov poradca, kapitán preddunajského vojska, bojovník proti Turkom a dobre poznal dobovú situáciu. Ale sám o sebe povedal, že pre luteránov ešte nič poriadne neurobil. Oslovil svojho farára Eliáša Lániho prečo evanjelická cirkev nemá svoje najvyššie vedenie a v skutočnosti podlieha pod rímsku cirkev. Láni uznal že Thurzo má pravdu. V cirkevných pomeroch evanjelikov v druhej polovici 16. storočia bol chaos, bolo treba vytvoriť väčšie cirkevné celky (na podobu dnešných seniorátov) a tak isto bol čas na zjednotenie seniorátov a na zvolanie zhromaždenia – synody. Prvá synoda evanjelikov v Uhorsku bola v r. 1545 v sedmohradskom Erdőde. Ďalšia v r. 1546 v Prešove, ktorá sa prihlásila k Augsburskému vyznaniu a evanjelici sa tak oddelili od iných protestantských reformačných prúdov. Okrem toho zaviedli dvojstupňovú správu: kňaz a senior, tvorili sa senioráty ale to bolo naozaj všetko.

Farár Láni sa stretol s hlohoveckým farárom Fabriciusom a zhodli sa že Thurzo má pravdu. Na rozdiel od katolíkov, evanjelici nemajú svojho zástupcu pred vrchnosťou a bolo by treba zvolať synodu. Po niekoľkých poradách s farármi zvolal palatín Thurzo na dni 28. až 30. marca 1610 do Žiliny krajskú synodu. Povolal na ňu šľachticov z desiatich žúp, ktoré mu podliehali, zástupcov slobodných miest a farárov z jednástich seniorátov. Pozvanie prijalo 20 zástupcov šľachty a 28 farárov a seniorov; zastúpenie slobodných kráľovských miest mala len Modra a Bratislava, pretože v ostatných nebolo veľa Slovákov a Žilinská synoda budovala práve na slovenskom evanjelictve.

Thurzo prišiel do Žiliny deň pred začiatkom synody a jeho príchod bol pompézny. Na druhý deň sa všetci účastníci zhromaždili v kostole – prvá časť synody bola bohoslužobná. V druhej časti sa rokovalo o predložených cirkevných zákonoch a mala sa pripraviť aj voľba troch superintendentov-biskupov. Palatín (nie zástupcovia z radov farárov) hovoril o forme cirkevnej správy, o práci superintendentov

a o zákonoch. Zákonov bolo 16 a horlili za čisté pravoverné učenie, za bezúhonnosť života predstaviteľov cirkvi, určili povinnosti superintendentom navštevovať cirkevné zbory a zvolávať porady farárov. A čo je najdôležitejšie: budú skúšať kandidátov bohoslovía a vysvecovať ich. Tiež hovorili o pozvaní svetských osôb k pomoci na správe cirkvi a nezabudlo sa ani na maďarských a nemeckých evanjelikov a ich predstaviteľov.

Na funkciu superintendentov boli navrhnutí deväti kandidáti a vo voľbe hlasovali farári i šľachtici. Palatín Thurzo hlasy zrátal a za prvých evanjelických superintendentov boli zvolení bytčiansky farár Eliáš Láni, Samuel Melik farár z Brezna a Izák Abrahamides farár z Bojníc.

Po skončení vysviacky superintendentov bolo treba rozmnožiť originálny prvopis prijatých a pečatami potvrdených synodálnych zákonov. Pero do ruky vzalo 25 mužov a do večera vyhotovili odpisy, ktoré sa mali rozoslať do všetkých hornouhorských žúp.

Originál začínal takto: „My, gróf Juraj Thurzo z Betlanoviec, palatín krajiny uhorskej, hlavný dedičný župan Oravskej stolice, radca Jeho kráľovskej jasnosti a miestodržiteľ v Uhorsku...” Na to farár Melik povedal, že by sa malo ešte dodať: najväčší a najmuďrejší evanjelik v Uhorsku. Ale Thurzo sa vzpíeral a povedal: *Mne neďakujte, ďakujeme za to Pánu Bohu; On to dovolil, On to tak zariadil.* Potom sa Láni zaujímal, či odpisy zoberie aj na cisársky dvor. A Thurzo odpovedal: Áno aj tam, ale najprv jeden exemplár pošlem do bardejovskej tlačiarne, aby ho po latinsky vytlačili. Potom ho rozšírime po celej krajine, ba aj po celej Európe, aby sa všade dozvedeli, že v Hornom Uhorsku pod Tatrami žijú evanjelici a Slováci.

Keď Láni povedal, že úspešne všetko s Božou pomocou zakončili, Thurzo odvetil: *Nie, páni, nezakončili – my práve začíname! Pred nami je dlhá a neľahká cesta, ktorá však vedie Domov, do nášho nebeského príbytku. Tam raz budeme doma. Ale dovtedy musíme v tomto časnom živote pre svoju cirkev ešte veľa vykonať, aby sme si ten večný Domov zaslúžili!*

Bol to zázrak?

Elena Bakurová

V jeden piatkový podvečer, keď sa už stmievalo, išla som ešte vyniesť odpadky von do kontajnera. Bývam na treťom poschodí a tak chodím výťahom. Keď som sa vrátila k výťahu, rozhodla som sa zájsť ešte do pivnice.

Výťah zišiel so mnou dolu do suterénu a zastal s nezvyčajným menším nárazom. Dvere sa mi neotvorili a ani tlačidlá nefungovali! Chvíľu som čakala a rozmýšľala čo robiť. Nablízku nebol nik a ja som si s hrôzou uvedomila, že ani mobil nemám so sebou! Stačila som teda žltý núdzový gombík. Ozval sa mi hlas, ja som vysvetlila čo sa mi stalo a radil mi zavolať opravára. Ale ako, keď ja nemám mobil? Potom bolo ticho asi desať minút a predo mnou len zaseknuté dvere. A tak som sa začala modliť: „Pane Bože, prosím, zmiluj sa a vyslobod' má odtiaľto!“ Zrazu sa dvere otvorili a ja ani neviem ako som

vybehla z výťahu, ktorý bol nefunkčný(!!!). Potom som pešo vyšla na tretie poschodie, vošla do bytu a rozplakala sa – dojatá som ďakovala Bohu, že ma vypočul a vyslobodil ako som prosila.

Po mojom telefonáte a prosbe o opravu – asi o dve hodiny – bol výťah opravený. Chcela som poďakovať opravárovi ale nestretla som ho. Dlho som o tom premýšľala, majúť pred očami dvere výťahu. Bol to zázrak? Boh vypočul moju krátku modlitbu? Ja som si istá, že áno!

A keď Boh vypočúva naše modlitby, nemáme si to nechať iba pre seba, ale hovoriť čo sme s Ním zažili! Ja tak vždy robím – a teraz aj prostredníctvom tohto článku. Veriaci vedia, že Pán Ježiš robí zázraky aj teraz aj s nami – ja tomu verím a preto si nemyslím, že to bola „iba náhoda“ ako vravia neveriaci. A vy si utvorte o tomto príbehu názor sami...

Nikdy nie bez modlitby

Z nemčiny preložila Ingeborg Paulinyová

Ronald Reagan (1911 – 2004) bol v poradí štyridsiaty prezident Spojených štátov amerických a dnes je považovaný za veľkú osobnosť. Z bývalého plavčíka, rozhlasového reportéra a herca sa stal guvernér a nakoniec prezident. Reagan zanechal na tomto svete trvalú stopu.

S jeho menom sa nerozlučne spája hospodársky rast, zníženie počtu nezamestnaných a tiež obrana slobody a morálky. Má zaistené nezastupiteľné miesto v dejinách, pretože svojou múdrosťou a vytrvalosťou pri rokovaní pripravil cestu na ukončenie studenej vojny bez jediného výstrelu, čo viedlo aj k pádu Berlínskeho múra.

Ľudia, ktorí Reagana bližšie poznali, spájali jeho úspešnosť s jeho výrazným modlitebným

životom. Jeden z jeho poradcov ho opísal ako „muža stojaceho v priamom a dôvernom vzťahu s Božou mocou“. Jeden vysoko postavený sudca, na základe svojho dlhoročného pozorovania, priamo povedal, že „bol to muž modlitby“. Jeden historik povedal, že modlitba bola pravidelná súčasť jeho života aj jeho prezidentovania. Dokonca, počas rôznych kabinetných stretnutí, zúčastnení často videli ako Reagan vždy znova skláňa hlavu a krátko sa modlí.

Ak jeden z najmocnejších mužov tohto sveta si uvedomil, že bez „pomoci zhora“ nemôže byť – o čo viac my v našich každodenných biedach! Tak, ako Ronald Reagan hľadal pomoc a útočisko u Boha, je to aj pre mňa a pre vás možné a nutné. Pán Boh pritom nerobí žiaden rozdiel medzi modlitbou vládcov alebo ovládaných. On len čaká na to, aby sme sa s dôverou a vo viere na neho obracali...

Zaplatená pokuta

A. E. Bouter, *Pán je blízko*

*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?!
Daleko si od mojej spásy, od slov môjho kriku!*
(Ž 22,2)

Keď Pán Ježiš hovoril k Bohu, zvyčajne Ho oslovoval „Otče“ alebo „môj Otče“ v pocite blízkosti tohto vzťahu. Niekedy to zdôrazňuje večný vzťah medzi Otcom a Synom. Často to označuje Synovu závislosť, keď sa spolieha na Boha Otca. Keď Pán Ježiš povedal „Bože môj“, zdôrazňovalo to Jeho vzťah k Bohu a ako Ho ako Človek ctil, zatiaľ čo všetci ľudia Boha zneuctili. Preto sa nad Ním otvorilo nebo a bolo počuť Otcov hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo“ (Mt 3,17).

Aké veľmi ťažké to pre Pána Ježiša muselo byť, keď Ho po troch rokoch – verejnej a vernej, Boha ctiacej služby – Boh opustil počas tých troch temných hodín na kríži! Noc predtým sa modlil v Getsemanskej záhrade. Úplne závislý

a poslušný Človek prosil, či by Ho ten kalich nemohol minúť. Ďalší deň na kríži najskôr veľmi trpel rukami človeka a útokmi nepriateľov. Potom na Neho prišlo to, čoho sa obával v Getsemane: hrôza troch hodín tmy, keď ten Svätý Boží bol opustený Svojím Bohom!

Tie hodiny boli pre Nehu veľmi hrozné, ale bola to jediná Božia cesta pre urovanenie záležitosti hriechu. Tam, a len tam, bol urobený hriechom (2Kor 5,21). A stal sa obeťou za hriech a naším Zástupcom. Ten Spravodlivý tam trpel za nás, nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu (1Pt 3,18).

Boh konal s koreňom zla – hriechom, našou hriešnou prirodzenosťou – a súdil Krista namiesto nás.

Pán Ježiš tiež vyznal každý hriešny skutok, ktorý sme kedy urobili a zaplatil pokutu. Kristove skutky, slová a myšlienky sa Bohu vždy páčili, ale vtedy zaujal naše miesto: Ten, ktorý hriech nepoznal, bol urobený hriechom.

Blahoželáme jubilantom

Apríl

Feriančeková Emília
Graindová Miroslava, Ing.
Kubíková Marta
Panáčková Miroslava
Slodičák Roman
Pavličko Radoslav
Mižičová Anna
Gumulák Rudolf
Ivan Zdeno
Guzanič Jaroslav
Lehocký Jozef
Timočko Miroslav

Máj

Michalko Michal
Fabínyová Ema
Božoňová Anna
Müller Marcela
Korenková Oľga
Gromovská Adriana
Ferianček Ľubomír
Feriančeková Viera
Solárová Emília

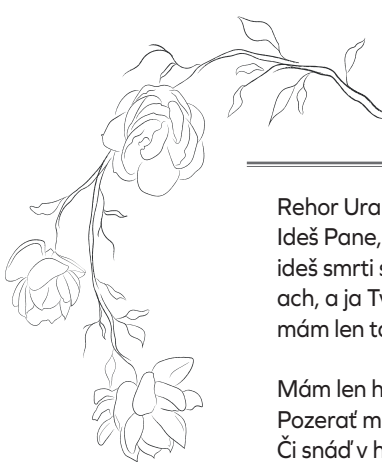
Jún

Kubisová Emília
Pinžíková Marta, Ing.
Bittová Edita
Mlynarčíková Renáta
Dvorská Alena
Sirotiak Fedor
Giacko Maroš
Endreszová Elena
Žák Štefan
Pekáriková Daniela

Vypísané z matrik za mesiace november 2024 - marec 2025

Do večnosti nás v nádeji vzkriesenia predišli: Ladislav Roško (90), Ing. Ondrej Hyben (70), Ľubica Barila (48), Ján Mokrá (71), Anna Wielandová (95), Jozef Pastrňák (65).

V pôste

Rehor Uram Podtatranský
Ideš Pane, Pane večnej slávy,
ideš smrti svojej v ústrety,
ach, a ja Tvoj vyznávač tu pravý
mám len tak stáť hriechom zamretý?

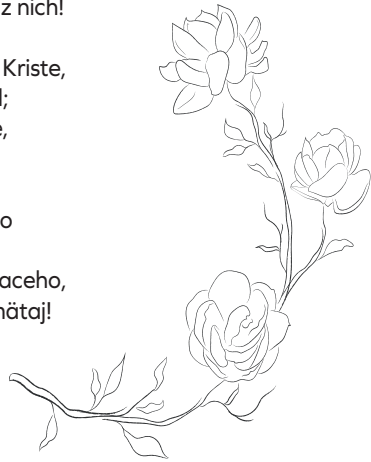
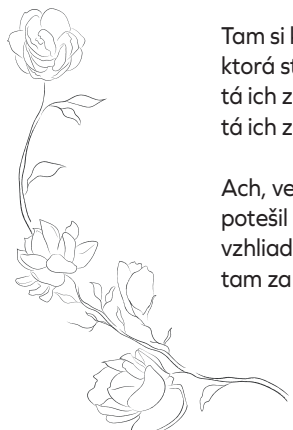
Mám len hľadiť na tie Tvoje muky?
Pozerat' mám k Tebe hrozivo?
Či snád' v hneve zdvíhať svoje ruky?
„Ukrižuj ho!“ volať zlobivo?

Ach, nie, nieže! I ja s Tebou, Pane,
idem na vrch, na vrch Golgota,
kde pod krížom noha moja stane,
tam, kde tiekla krv tá presvätá!

Tam si kľaknem, vyznám svoje viny,
vyznám hriechy, áno vyznám ich;
oľutujem svoje hriešne činy,
ach, i kajať chcem sa, Pane, z nich!

Tam si kľaknem, a krv Tvoja, Kriste,
ktorá stečie s Tvojho tela dol;
tá ich zmyje, verím tomu iste,
tá ich zmaže, stíši srdca bôľ!

Ach, veď lotra, lotra kajúceho
potešil si, keďš' mu sľúbil raj;
vzhliadni na mňa, Pane, trpiaceho,
tam za hrobom na mňa pamätaj!

Oznamy a pozvania

- **2. – 6.4. – Evanjelizácia pre Teba Môj dom môj hrad**, online prenosy z Dolného Kubína – v zborovej miestnosti o 18:00 h
- **4.4. – Duchovná pieseň**, seniorátne kolo súťaže v Levoči
- **11. – 13.4. – Konfivíkendovka** vo Veľkom Slavkove
- **13.4. – Detská pôstna párty** v zborovej miestnosti o 15:00 h
- **9.5. – Spoločná mládež TAS** v Štrbe
- **9. – 11.5. – Konferencia MoS** v Badíne
- **11.5. – Zborové dopoludnie a Deň matiek** v zborovej miestnosti – po službách Božích posedenie s kvízom, rozhovormi a malým občerstvením
- **16. – 18.5. – Konferencia EVS s témou „Hore“** v Žiline. Odchod v sobotu 17.5. vlakom Ex 502 Kriváň o 6:54 h; návrat zo Žiliny vlakom Ex 623 Tatran o 18:30 h – cestovné lístky si účastníci kúpia sami. Účasť **však treba oznámiť vo farskom úrade do 1.5.**, lebo registrovanie účastníkov je povinné
- **24.5. – Konferencia „iŽENA“** v Žiline. Téma: „**Rozkvitni**“. Registrácia začína o 8:00 h a začiatok je o 10:00 h s ukončením o 16:00 h. Doprava individuálne. Účasť treba prihlásiť na webe www.edumiscentrum.sk/izena/ a uhradiť vstupné
- **1.6. – Dištriktuálny deň** v Prešove, stretnutie evanjelikov VD ECV v športovej hale
- **1.6. – Konfirmácia** – o 10:00 h v kostole v Strážach pod Tatrami
- **14. – 15.6. – Zborový deň a Pamiatka posvätenia chrámu 190. výročie.** Začiatok programom v zborovej miestnosti, prednáška o súvislostiach s tvorbou knihy o histórii nášho zboru *A budete mi svedkami*. Pokračovaním bude spoločný obed vo farskej záhrade. V nedeľu 15.6. budú *slávnostné služby Božie s hosťom Romanom Porubänom, seniorom TAS*
- **17.6. – Seniorátna kvapka krvi.** Pozývame pravidelných darcov aj prvodarcov spoločne darovať krv. Treba sa registrovať na webe: www.ntsrs.sk
- **28.6. – zborový výlet do Muszyny** v Poľsku. Cestovanie vlakom s odchodom o 7:29 h REX 8360 Beliansky expres a návrat vlakom s odchodom o 19:40 h REX 8363 Beliansky expres. Cestovné lístky si účastníci zakúpia sami. Spoločný obed je zabezpečený. Program: prehliadka mesta (pešo asi 6 km s oddychom) a návšteva blízkych kúpeľov. Pre zabezpečenie obeda je potrebné prihlásiť sa vo farskom úrade do 14.6.

Pozývame na pravidelné stretnutia v zborovej miestnosti na Ul. 1. mája 1

Konfirmandi	utorok o 15:00 h 1. ročník	utorok o 16:00 h 2. ročník
Spevokol	streda o 17:00 h počas školského roka	
Modlitebné spoločenstvo	štvrtok o 16:00 h počas celého roka	
Biblická hodina	štvrtok o 17:00 h počas školského roka	
Mládež	piatok o 17:00 h počas školského roka	
Detská besiedka	nedeľa, cez služby Božie v Poprade a Strážach, počas škol. roka	

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV v Poprade.

Adresa: Námestie sv. Egidia 8/17; tel. kontakt do farského úradu: 052/7895872; e-mail: poprad@ecav.sk; www.ecavpp.sk; bankové spojenie: Tatrabanka IBAN: SK87 1100 0000 0026 2721 4159 Poprad, Tatrabanka SK86 1100 0000 0026 2421 4161 Stráže. Zodpovedný redaktor: Michal Findra, zborový farár (tel.: 0903 602 902).

Jazyková úprava: Zuzana Valeková. Spolupráca: Zuzana Valeková, Alena Chlebovcová. Grafická úprava: Lukáš Mlynárik

Vopred ďakujeme za vašu láskavosť, ak sa rozhodnete vydávanie časopisu podporiť finančným darom na farskom úrade alebo cez účet v banke.

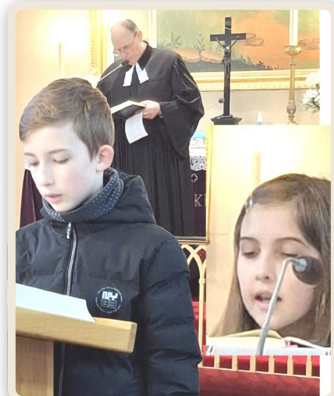
Redakcia Zborového listu popradských evanjelikov

želá svojim milým čitateľom
*pokojnú a požehnanú Veľkú noc - nech sa
naša viera upevní bolestným ukrižovaním
Pána Ježiša Krista za naše hriechy, ale aj
Jeho slávnym vzkriesením.*

Rozpis služieb Božích a ďalších cirkevno-zborových aktivít

Apríl

3. ŠTV	17:30	Pôstne večerné služby Božie	Poprad, kostol
6. NED	9:00	Piata pôstna nedeľa Smrtná, pašiové služby Božie	Poprad, kostol
	10:30	Piata pôstna ned., pašiové sl. Božie s Večerou Pánovou	Stráže, kostol
10. ŠTV	17:30	Pôstne večerné služby Božie	Poprad, kostol
13. NED	9:00	Šiesta pôstna nedeľa Kvetná, pašiové služby Božie	Poprad, kostol
	10:00	Sviatosť Večere Pánovej	
17. ŠTV	17:30	Zelený štvrtok, pôstne večerné sl. Božie s Večerou Pánovou	Poprad, kostol
18. PIA	9:00	Veľký piatok, pašiové služby Božie	Poprad, kostol
	10:00	Sviatosť Večere Pánovej	
20. NED	9:00	Prvá slávnosť veľkonočná, Vzkriesenie Pánovo	Poprad, kostol
	10:30		Stráže, kostol
21. PON	9:00	Druhá slávnosť veľkonočná	Poprad, kostol
24. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
27. NED	9:00		Poprad, kostol
	10:30	Prvá nedeľa po Veľkej noci	Spiš. Sobota, kostol
30. STR	15:30	Biblická hodina s Večerou Pánovou	CSS Komenského ul.

Lýdia a Daniel Dindošovci,
čítanie z Biblie,
rodinne dopoludnie 23/03

Michal Nikerle,
náš kantor,
rodinne dopoludnie 23/03

Konferencia Misie na Nile,
pred Biblickou školou
Martin, 22/03

KaMoS 27/02

Národný týždeň manželstva, posedenie v zborovej miestnosti 16/02

Máj

4. NED	9:00	Druhá nedeľa po Veľkej noci	Poprad, kostol
	10:30	Druhá nedeľa po Veľkej noci, skúška konfirmandov	Stráže, kostol
11. NED	9:00	Tretia ned. po Veľkej noci, Deň matiek, zbor. dopoludnie	Poprad, kostol
15. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
18. NED	9:00	Štvrtá nedeľa po Veľkej noci	Poprad, kostol
	10:00	Sviatosť Večere Pánovej	
22. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
25. NED	9:00	Piata nedeľa po Veľkej noci	Poprad, kostol
	10:30		Spiš. Sobota, kostol
28. STR	15:30	Biblická hodina s Večerou Pánovou	CSS Komenského ul.
29. ŠTV	17:30	Vstúpenie Krista Pána na nebo	Poprad, kostol

Jún

1. NED	9:00	Nedeľa po Vstúpení (skrátene služby Božie)	Poprad, kostol
	10:00	Nedeľa po Vstúpení, Slávnosť konfirmácie	Stráže, kostol
5. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
8. NED	9:00	Prvá slávnosť svätodušná	Poprad, kostol
9. PON	17:30	Druhá slávnosť svätodušná, sl. Božie s Večerou Pánovou	Poprad, kostol
12. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
15. NED	9:00	Svätá Trojica, Pamiatka posvätenia chrámu	Poprad, kostol
19. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
22. NED	9:00	Prvá nedeľa po Svätej Trojici, sl. Božie s Večerou Pánovou	Poprad, kostol
25. STR	15:30	Biblická hodina s Večerou Pánovou	CSS Komenského ul.
26. ŠTV	17:00	Biblická hodina	Poprad, zbor. miest.
29. NED	9:00	Druhá nedeľa po Svätej Trojici,	Poprad, kostol
	10:30	Sviatok ap. Petra a Pavla	Spiš. Sobota, kostol

Aktuality a ďalšie oznamy sú na webstránke nášho cirkevného zboru www.ecavpp.sk
a tam - a tiež v podcastoch - nájdete záznamy zo služieb Božích (cca o 6 h po ich konaní)